

31998L0058

1998 8 8

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 221/23

TARYBOS DIREKTYVA 98/58/EB

1998 m. liepos 20 d.

dėl ūkinės paskirties gyvūnų apsaugos

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 43 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

kadangi visos valstybės narės ratifikavo Europos konvenciją dėl ūkinės paskirties gyvūnų apsaugos (toliau – Konvencija); kadangi Bendrija taip pat patvirtino šią Konvenciją Sprendimu 78/923/EEB ⁽⁴⁾ ir deponavo savo patvirtinimo dokumentą;

kadangi Bendrija kaip Susitariančioji Šalis privalo taikyti Konvencijoje nustatytus principus;

kadangi tie principai apima gyvūnų fiziologinius ir etologinius poreikius atitinkančio būsto, pašaro, vandens ir globos teikimą pagal nusistovėjusią patirtį ir mokslo žinias;

kadangi Bendrijai taip pat reikia numatyti tolesnes galimybes vienodai taikyti Konvenciją ir jos rekomendacijas bei nustatyti konkrečias šios direktyvos taikymo taisykles;

kadangi Europos Parlamentas savo 1987 m. vasario 20 d. rezoliucijoje dėl gyvūnų gerovės politikos ⁽⁵⁾ paragino Komisiją pateikti pasiūlymus dėl Bendrijos bendrus gyvulių auginimo aspektus apimančių taisyklių;

kadangi Deklaracija Nr. 24, priimta kaip Europos Sąjungos sutarties Baigiamojo akto priedas, ragina Europos institucijas ir valstybes nares, rengiant ir įgyvendinant Bendrijos teisės aktus, ypač bendrosios žemės ūkio politikos srityje, deramai atsižvelgti į gyvūnų gerovės reikalavimus;

kadangi skirtumai, galintys iškraipyti konkurencijos sąlygas, trukdo sklandžiai tvarkyti gyvūnų rinkos organizavimą;

kadangi dėl to būtina nustatyti bendrus būtiniausius ūkinės paskirties gyvūnų apsaugos standartus, kad būtų galima užtikrinti racionalų gamybos plėtojimą ir palengvinti gyvūnų rinkos organizavimą; kadangi dėl to tikslinga atsižvelgti į Bendrijos taisyklėse jau nustatytas gyvūnų gerovės nuostatas;

kadangi siekiant nustatyti būsimų Bendrijos iniciatyvų, kuriomis siekiama panaikinti konkurencijos iškraipymus, pobūdį, turėtų būti atliktas lyginamasis gyvūnų gerovės nuostatų, taikomų Bendrijoje ir tam tikrose šalyse, kurios nėra narės, patikrinimas bei pateiktas jų įvertinimas,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

1. Ši direktyva nustato būtiniausius ūkinei paskirčiai auginamų arba laikomų gyvūnų apsaugos standartus.
2. Ji netaikoma:
 - a) laukiniams gyvūnams;
 - b) gyvūnams, skirtiems naudoti varžybose, parodose, kultūros ar sporto renginiuose ar kultūrinei ar sportinei veiklai;
 - c) eksperimentiniams ar laboratoriniams gyvūnams;
 - d) bestuburiams gyvūnams.
3. Ši direktyva taikoma nepažeidžiant konkrečių Bendrijos taisyklių, nustatytų kituose teisės aktuose, ypač Direktyvose 88/166/EEB ⁽⁶⁾, 91/629/EEB ⁽⁷⁾ ir 91/630/EEB ⁽⁸⁾, kurios ir toliau taikomos.

2 straipsnis

Šioje direktyvoje naudojami šie apibrėžimai:

- 1) „gyvūnas“ bet kuris gyvūnas (įskaitant žuvis, roplius ar varliagyvius), auginamas arba laikomas maisto, vilnos, odos ar kailių gaminimo arba kitai ūkinei paskirčiai;

⁽⁶⁾ 1998 m. kovo 7 d. Tarybos direktyva 88/166/EEB dėl Teisingumo Teismo sprendimo byloje 131-86, vykdymo (1986 m. kovo 25 d. Tarybos direktyvos 86/113/EEB, nustatančios būtiniausius bateriniuose narveliuose laikomų dedeklių vištų apsaugos standartus, panaikinimas) (OL L 74, 1988 3 19, p. 83).

⁽⁷⁾ 1991 m. lapkričio 19 d. Tarybos direktyva 91/629/EEB, nustatanti būtiniausius veršelių apsaugos standartus (OL L 340, 1991 12 11, p. 28). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 97/2/EB (OL L 25, 1997 1 28, p. 24).

⁽⁸⁾ 1991 m. lapkričio 19 d. Tarybos direktyva 91/630/EEB, nustatanti būtiniausius kaulių apsaugos standartus (OL L 340, 1991 12 11, p. 33).

⁽¹⁾ OL C 156, 1992 6 23, p. 11.

⁽²⁾ OL C 337, 1992 12 21, p. 225.

⁽³⁾ OL C 332, 1992 12 16, p. 22.

⁽⁴⁾ OL L 323, 1978 11 17, p. 12.

⁽⁵⁾ OL C 76, 1987 3 23, p. 185.

- 2) „savininkas“ arba „laikytojas“ bet kuris fizinis ar juridinis asmuo arba asmenys, nuolat arba laikinai atsakingi už gyvūnus arba juos prižiūrintys;
- 3) „kompetentinga institucija“ kompetentinga institucija, apibrėžta 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvos 90/425/EEB dėl Bendrijos vidaus prekyboje tam tikrais gyvūnais ir produktais taikomų veterinarinių ir zootechninių patikrinimų, siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą⁽¹⁾, 2 straipsnio 6 dalyje.

3 straipsnis

Valstybės narės nustato nuostatas užtikrinant, kad savininkai arba laikytojai imtųsi visų atitinkamų priemonių, kad užtikrintų jų priežiūroje esančių gyvūnų gerovę ir kad tiems gyvūnams nebūtų be reikalo sukeliamas skausmas, kančios arba sužalojimai.

4 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad gyvūnų (išskyrus žuvis, roplius ar varliagyvius) auginimo arba laikymo sąlygos pagal nusistovėjusią patirtį ir mokslo žinias, atsižvelgiant į jų rūšį ir išsivystymo, prisitaikymo ir prijaukinimo lygį bei jų fiziologines ir etologines reikmes, atitiktų priede išdėstytas nuostatas.

5 straipsnis

1. Komisija teikia Tarybai pasiūlymus, kurių gali prireikti, kad Europos ūkinės paskirties gyvūnų apsaugos konvencija būtų vienodai taikoma, bei, remiantis moksliniu įvertinimu, rekomendacijas šios Konvencijos pagrindu ir bet kurias kitas atitinkamas konkrečias taisykles.
2. Be to, kas penkeri metai, o pirmą kartą praėjus penkeriems metams nuo šios direktyvos įsigaliojimo, Komisija, remdamasi įgyvendinant šią direktyvą, ypač šio straipsnio 1 dalyje nurodytų priemonių, įgyta patirtimi bei technikos ir mokslo raida, pateikia Tarybai ataskaitą su atitinkamais pasiūlymais, paremtais ataskaitos išvadomis.
3. Taryba pasiūlymus priima kvalifikuota balsų dauguma.

6 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga institucija atliktų patikrinimus, kaip laikomasi šios direktyvos nuostatų. Tokie patikrinimai gali būti atliekami tuo pačiu metu kaip ir kitais tikslais atliekami patikrinimai.

⁽¹⁾ OL L 224, 1990 8 18, p. 29. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 92/118/EEB (OL L 62, 1993 3 15, p. 49).

2. Nuo šio straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka nustatomos tam tikros datos, valstybės narės pateikia Komisijai patikrinimų, reikalaujamų pagal šio straipsnio 1 dalį, ataskaitas. Komisija šių ataskaitų santrumpas pateikia Veterinarijos nuolatiniam komitetui.

3. Komisija iki 1999 m. liepos 1 d. 9 straipsnyje nustatyta tvarka pateikia pasiūlymus dėl to, kaip reikėtų suderinti:

- a) pagal šio straipsnio 1 dalį reikalaujamus patikrinimus;
- b) šio straipsnio 2 dalyje nurodytų ataskaitų formą, turinį ir pateikimo dažnumą.

7 straipsnis

1. Iškilus klausimui dėl vienodo šios direktyvos reikalavimų taikymo, Komisiją atstovaujantys veterinarijos ekspertai, bendradarbiaudami su kompetentingomis institucijomis:

- a) tikrina, ar valstybės narės laikosi minėtų reikalavimų;
- b) atlieka patikrinimus vietoje, siekdami užtikrinti, kad patikrinimai atliekami vadovaujantis šia direktyva.

2. Valstybė narė, kurios teritorijoje atliekamas patikrinimas, Komisiją atstovaujantiems veterinarijos ekspertams teikia visokeriopą pagalbą, kurios jiems gali prireikti atliekant savo užduotis. Prieš parengiant ir išplatinant galutinę ataskaitą, patikrinimų rezultatai turi būti aptariami su atitinkamos valstybės narės kompetentinga institucija.

3. Atitinkamos valstybės narės kompetentinga institucija imasi visų priemonių, kurių gali prireikti, kad būtų atsižvelgta į patikrinimo rezultatus.

4. Kai būtina, išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 9 straipsnyje nustatyta tvarka.

8 straipsnis

1. Iki 1999 m. birželio 30 d. Komisija pateikia Tarybai ataskaitą apie:

- gyvūnų gerovės Bendrijoje ir šalyse, kurios nėra narės ir tiekia Bendrijai, nuostatų palyginimą,
- galimybes pasiekti didesnę tarptautinę šioje direktyvoje nustatytų principų pripažinimą ir
- mastą, koku Bendrijos tikslai gyvūnų gerovės srityje gali pakenkti šalių, kurios nėra narės ir netaiko lygiaverčių normų, konkurencijai.

2. Kartu su šio straipsnio 1 dalyje nurodyta ataskaita pateikiami pasiūlymai, skirti konkurencijos iškreipimų pašalinimui.

9 straipsnis

1. Tais atvejais, kai turi būti laikomasi šiame straipsnyje nustatytos tvarkos, klausimas nedelsiant perduodamas pagal Direktyvą 68/361/EEB⁽¹⁾ įsteigtam Veterinarijos nuolatiniam komitetui (toliau – komitetui) jo pirmininko iniciatyva arba valstybės narės prašymu.

2. Komisijos atstovas pateikia komitetui priemonių, kurių turi būti imtasi, projektą. Komitetas savo nuomonę dėl projekto pareiškia per tokį laiką, kurį nustato pirmininkas, atsižvelgdamas į klausimo skubumą. Nuomonė patvirtinama Sutarties 148 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsų dauguma tuo atveju, kai Taryba turi priimti sprendimą remdamasi Komisijos pasiūlymu. Valstybių narių atstovų Komiteje balsai skaičiuojami taip, kaip nustatyta tame straipsnyje. Pirmininkas nebalsuoja.

3. a) Komisija patvirtina numatytas priemones, jeigu jos atitinka komiteto nuomonę.

b) Kai numatytos priemonės neatitinka komiteto nuomonės arba nuomonė nepareiškama, Komisija nedelsdama pateikia Tarybai pasiūlymą dėl priemonių, kurių turi būti imtasi. Taryba sprendžia kvalifikuota balsų dauguma.

Jei, praėjus trims mėnesiams nuo tos dienos, kai klausimas buvo perduotas Tarybai, Taryba nepriima jokio sprendimo, pasiūlytas priemones patvirtina ir nedelsiant įgyvendina Komisija, išskyrus, kai Taryba paprasta balsų dauguma pasisakė prieš minėtas priemones.

10 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, įskaitant sankcijas, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip 1999 m. gruodžio 31 d., įgyvendina šią direktyvą, su sąlyga, kad Taryba, atsižvelgdama į 8 straipsnyje nurodytą ataskaitą, nenusprendžia kitaip. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Tačiau po 1999 m. gruodžio 31 d. valstybės narės gali, laikydamosi Sutarties bendrųjų taisyklių, savo teritorijose išlaikyti arba taikyti griežtesnes negu šioje direktyvoje ūkinės paskirties gyvūnų apsaugai nustatytas nuostatas. Apie tokias priemones jos praneša Komisijai.

3. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

11 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

12 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1998 m. liepos 20 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
W. MOLTERER

⁽¹⁾ OL L 255, 1968 10 18, p. 23.

PRIEDAS**Darbuotojų parinkimas**

1. Gyvūnus turi globoti pakankamas atitinkamų sugebėjimų, žinių ir profesinę kompetenciją turinčių darbuotojų skaičius.

Patikrinimas

2. Visi gyvūnai, laikomi specializuotuose ūkiuose, kuriuose jų gerovė priklauso nuo to, kaip dažnai žmonės juos prižiūri, turi būti tikrinami bent vieną kartą per dieną. Gyvūnai kituose ūkiuose tikrinami tokiais laiko tarpais, kurie būtų pakankami, kad jie nesikankintų.
3. Kad bet kuriuo metu gyvūnus galima būtų kruopščiai patikrinti, turi būti atitinkamas šviestuvų (stacionarus arba nešiojamasis).
4. Visais gyvūnais, kurie atrodo nesveiki ar sužeisti, turi būti nedelsiant deramai pasirūpinta ir, jeigu gyvūno būklė nepagerėja, turi būti kuo greičiau kreipiamasi į veterinarijos specialistą. Prireikus nesveiki ar sužeisti gyvūnai atskiriami ir patalpinami tinkamoje patalpoje, kurioje yra tam tikrais atvejais sausas, patogus guolis.

Registravimas

5. Gyvūnų savininkas ar laikytojas turi registruoti visus gyvūnams suteikto gydymo atvejus ir kiekvieno patikrinimo metu rastų nugaivusių gyvūnų skaičių.

Jei lygiavertę informaciją reikalaujama turėti kitiems tikslams, jos užtenka ir šios direktyvos tikslams.

6. Šie registravimo įrašai laikomi ne mažiau kaip trejus metus ir turi būti prieinami patikrinimą atliekančiai kompetentingai institucijai ar pateikiami jai paprašius.

Judėjimo laisvė

7. Gyvūno judėjimo laisvė, atsižvelgiant į jo rūšį pagal nusistovėjusią patirtį bei mokslo žinias, neturi būti varžoma taip, kad jis būtų be reikalo kankinamas ar žalojamas.

Jei gyvūnas yra nuolat ar dažnai pririštas arba laikomas ankštoje patalpoje, jam pagal nusistovėjusią patirtį ir mokslo žinias turi būti suteiktas plotas, atitinkantis jo fiziologines ir etologines reikmes.

Pastatai ir patalpos

8. Patalpoms naudojamos medžiagos ir ypač aptvarų įrengimui naudojamos medžiagos ir įrenginiai, prie kurių gyvūnai gali prisiliesti, neturi būti kenksmingi gyvūnams ir turi būti pritaikyti taip, kad juos būtų galima gerai išvalyti ir dezinfekuoti.
9. Patalpos ir įtaisai gyvūnams saugoti yra konstruojami ir prižiūrimi taip, kad nebūtų aštrių kraštų ar išsikišimų, galinčių sužeisti gyvūnus.
10. Oro apykaita, dulkių lygis, temperatūra, santykinis oro drėgnumas ir dujų koncentracija turi atitikti normas, kurios nėra kenksmingos gyvūnams.
11. Pastatuose laikomi gyvūnai neturi būti laikomi nuolatinėje tamsoje arba vien dirbtiniame apšvietime nesuteikiant atitinkamo poilsio laiko. Jei gyvūnų fiziologinėms ir etologinėms reikmėms tenkinti nepakanka esamo natūralaus apšvietimo, turi būti numatytas dirbtinis apšvietimas.

Ne pastatuose laikomi gyvūnai

12. Ne pastatuose laikomi gyvūnai, jei būtina ir galima, turi būti apsaugoti nuo jų sveikatai kenkiančių nepalankių oro sąlygų, plėšrūnų ir pavojų jų sveikatai.

Automatiniai ar mechaniniai įrengimai

13. Visi gyvūnų sveikatai ir gerovei svarbūs automatiniai ar mechaniniai įrengimai turi būti bent kartą per dieną patikrinami. Aptikus gedimų, jie turi būti nedelsiant pašalinti arba, jei pašalinti negalima, turi būti imamasi priemonių apsaugoti gyvūnų sveikatą ir gerovę.

Jei gyvūnų sveikata ir gerovė priklauso nuo dirbtinės vėdinimo sistemos, turi būti numatyta galimybė naudoti oro vėdinimą garantuojančią atsarginę sistemą, kad būtų išsaugota gyvūnų sveikata ir gerovė tai sistemai sugedus, bei pasirūpinta apie gedimus išpėjančia signalizacijos sistema.

Pašaras, vanduo ir kitos medžiagos

14. Gyvūnai turi būti šeriami visaverčiais jų amžių ir rūšį atitinkančiais pašarais, kurių kiekis turi būti pakankamas, kad jie būtų sveiki ir būtų patenkintos jų mitybos reikmės. Jie neturi būti šeriami ir girdomi, jei pašaruose ar vandenyje yra sveikatai kenksmingų medžiagų.
15. Visi gyvūnai turi gauti pašarą jų fiziologines reikmes atitinkančiais laiko tarpais.
16. Visi gyvūnai turi turėti pakankamai tinkamo vandens arba kitais būdais gauti skysčių patenkinti savo vartojimo reikmes.
17. Šėrimo ir girdymo įrengimai turi būti suprojektuoti, sukonstruoti ir įtaisyti taip, kad būtų kiek galima sumažinta pašaro ir vandens užteršimo bei kenksmingų gyvūnų tarpusavio konkurencijos rezultatų galimybė.
18. Jokia kita medžiaga, išskyrus tas, kurios yra duodamos gydymo ar profilaktikos tikslais arba zootechnikos tikslais, apibrėžtais Direktyvos 96/22/EEB⁽¹⁾ 1 straipsnio 2 dalies c punkte, neturi būti skiriama gyvūnui, jeigu moksliniais gyvūnų gerovės tyrimais ar nusistovėjusia patirtimi nėra įrodyta, kad tos medžiagos poveikis nėra žalingas gyvūno sveikatai ar gerovei.

Luošinimas

19. Kol 5 straipsnyje nustatyta tvarka, nepažeidžiant Direktyvos 91/630/EEB, nepriimtos konkrečios nuostatos dėl luošimo, tol pagal Sutarties bendrąsias taisykles taikomos atitinkamos nacionalinės nuostatos.

Veisimo tvarka

20. Natūralus ar dirbtinis veisimas arba veisimo tvarka, dėl kurių bet kuris iš atitinkamų gyvūnų yra kankinamas ar sužeidžiamas arba gali būti kankinamas ar sužeidžiamas, neturi būti praktikuojami.
Ši nuostata nedraudžia taikyti tam tikros pagal nacionalines nuostatas leidžiamos tvarkos, kuri gali sukelti minimalią ar laikiną kančią ar sužeidimą arba pagal kurią atlikta intervencija nebūtų ilgalaikio sužeidimo priežastimi.
21. Joks gyvūnas neturi būti laikomas ūkininkavimo tikslams, jei pagal jo genotipą ar fenotipą negalima pagrįstai manyti, kad jį galima laikyti nepakenkiant jo sveikatai ar gerovei.

⁽¹⁾ 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 96/22/EB dėl draudimo naudoti tam tikras medžiagas, turinčias hormoninį ar tirostatinį poveikį, ir beta agonistus galvininkystėje (OL L 125, 1996 5 23, p. 3).